

Martin Hansen: Der er adskillige ærede Medlemmer, som under disse Dages Forhandling har beskæftiget sig med den nye Kornordning og ogsaa med Ordningen for Flæskestens Vedkommende. I den Anledning kunde jeg have Lyst til at gøre nogle faa Bemærkninger, væsentlig foranlediget ved en Udtalelse af det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) angaaende Rugordningen. Det ærede Medlem beklagede sig over, at Indenrigsministeren havde følt sig tvunget til at gaa med til denne nye Ordning, og det ærede Medlem kunde ikke forstaa den Retfærdighed, der er i, at f. Eks. Greven paa Bregentved skulde have 3 Kr. for hver Td. Rug, han leverer til Samfundet, og han udtalte, at i hvert Fald Sjællænderne ikke kunde forstaa det. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det havde været nok saa rigtigt, om det ærede Medlem havde nøjedes med at sige, at han ikke forstod det, thi han har ikke noget Mandat til i al Almindelighed at tale paa Sjællændernes Vegne. Begrundelsen for det ærede Medlems Stilling var den, at Greven paa Bregentved — og jeg tænker, at naar han nævnedes ham, er det som Betegnelse for Folk i lignende Stilling — under den nuværende Situation er i Stand til at tage overordentlig store Indtægter ind ud over det normale. Jeg har ingen som helst Grund til at tvivle om de Tal, det ærede Medlem i saa Henseende nævnedes, men jeg har rigtignok den Opfattelse, at saadanne Indtægter bør rammes paa en anden Maade, men det skal jeg senere komme tilbage til.

Først maa jeg opstille det Spørgsmaal: Hvad er Hovedformaalet? Hovedformaalet mener jeg, er, at vi har tilstrækkeligt Brødkorn her i Landet. Vil man det, maa man ogsaa ville Midlerne, for at det kan ske Fyldest. Maaske maa jeg være saa ubeskedent at henvise til en Udtalelse, jeg i Aar fremkom med ved tredie Behandling af Tillægsbevillingslovforslaget. Jeg rettede da en Henstilling til den højtærede Indenrigsminister og til Prisreguleringskommissionen, som særlig beskæftiger sig med dette Spørgsmaal. Saaledes som Forholdene var den Gang, var der Grund til at frygte for, at Brødkorn ikke vilde være til Stede i tilstrækkelig Mængde, og da det dog var Hovedformaalet og en Livsbetingelse, at

det var til Stede, udtalte jeg, at hvis man vilde hævde, at det var Landbrugets Pligt at skaffe det fornødne Brødkorn til Veje — og det er det, det har alle Betingelserne for at gøre det og gøre det let, og jeg brugte den Gang saa stærkt et Udtryk som, at det nærmest var en Skandale, naar vi manglede Brødkorn her i Landet og skulde indføre det til meget højere Pris end den, der var sat her —, maatte man sørge for ikke at straffe de Folk, som gjorde deres Samfundspligt, og belønne dem, der undlod at gøre den, det var imidlertid det, man gjorde ved den Ordning, der fandtes. Det er alle ærede Medlemmer bekendt, at den Ordning fra Juli 1915, som det ærede Medlem fra Lejre (N. Frederiksen) nævnedes, hvorefter vi havde fast Maksimalpris paa Rug, medførte et saa forrykket Forhold, at man paa et givet Tidspunkt maatte give 5—6 Kr. i Bytte for hver Td. Rug eller Hvede, man kom med til Købmanden, for at faa 1 Td. Majs, og det var at stille Rugdyrkerne daarligere end dem, der dyrkede andet Korn her i Landet, og det maatte man være imod, og det har jeg altid været imod, thi fast Maksimalpris er af det onde, der skal være en Bevægelighed til Stede, saa at man opfylder det Formaal, som det ærede Medlem fra Lejre nævnedes i sin Tale i Formiddags, at Rug her kommer til at staa i samme Forhold som andet Korn. Allershelst saa jeg, at den indtog Hæderspladsen, thi naar man skal sørge for, at den er til Stede i tilstrækkelig Mængde — og den er den vigtigste Kornsort i Øjeblikket —, maa man stille den paa en saadan Plads, der ikke er til Skade for den og til Gunst for de andre Kornsorter. Derfor yder jeg Ministeren min Anerkendelse af, at han er gaaet til en Ordning, der dog i nogen Grad opfylder det Formaal, som jeg pegede paa ved Tillægsbevillingslovforslagets Behandling, selv om det ikke er opfyldt fuldt ud, idet jeg anser det for det bedste at faa Maksimalprisen paa Rug i Overensstemmelse med Maksimalprisen paa Majs. Det har været mit Partis Standpunkt, og det havde ogsaa været det bedste. Det var det, jeg henstillede.

Formaalet er nogenlunde sket Fyldest, idet de 3—4 Kr., der ydes for hver Td. Rug, i nogen Grad udfylder den For-